

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, men i en række tilfælde kan det da være betydningsfuldt og inspirerende, at man er i et bredere forskningsmiljø, især hvis der er en hyggelig kantine. Men i en lang række tilfælde er det faktisk bedøvende ligegyldigt, og det vurderer vi at det er i det her tilfælde.

Det er klart, at de forskere, der bliver ansat ved det koldkrigscenter, af sig selv søger kontakt med dem, som de kan hente noget hos. Forskere er ikke pattebørn, der sådan skal nurses og hele tiden være omgivet af selskab. Det er voksne mennesker.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og vi går til den næste ordfører, som er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg finder det positivt, at forslagsstillerne deler regeringens og Dansk Folkepartis holdning til, at der er behov for at etablere et forskningscenter med fokus på Danmarks rolle under den kolde krig, som det jo fremgår af bemærkningerne til B 78.

Men det undrer mig, at vi her i Folketinget skal etablere et nordisk forskningsinstitut til forskning i den kolde krig. Det rejser jo umiddelbart spørgsmålet, om man har taget de øvrige nordiske lande i ed i forbindelse med fremsættelsen af dette beslutningsforslag. Det kan være, vi kan få nærmere svar på det.

For hvis man forestiller sig, at de nordiske lande ikke ønsker et fælles institut eller for den sags skyld ikke kan blive enige om et fælles institut, må man vel sige, at det nærmest er en overdrivelse og noget, der minder om pral, hvis man kalder sådan et institut for nordisk.

Det kunne måske være en god idé at lade Nordisk Råd om at varetage de eventuelle fælles nordiske interesser i denne sag frem for at gøre det til en beslutning i det danske Folketing.

I Det Konservative Folkeparti står vi ved den aftale, der er indgået i forbindelse med finanslovforhandlingerne mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti om at etablere et dansk center for forskning i den kolde krig og kan på den baggrund ikke støtte de to beslutningsforslag.

Som Konservative anerkender vi historiens betydning både for nutid og fremtid. Vi har et ansvar for at respektere vores fælles historie og ikke mindst det, den har lært os. Vi har samtidig

også et ansvar for at bringe den viden, som vores historie har givet os, videre til de kommende generationer, så de på den baggrund kan agere i det samfund, som de skal overtage fra den nulevende generation.

Kl. 14.15

I den aktuelle kamp imod den internationale terrorisme, som nationer er bragt i, finder jeg det yderst relevant, at vi netop bruger vores viden om totalitære ideologier, sådan som vi har oplevet dem under både anden verdenskrig og den kolde krig. At nazismen og kommunismen trods de rædsler, som de bragte med sig, forførte nationer med løfter om det perfekte samfund – et utopisk løfte, da det perfekte samfund ikke eksisterer – er en lærestreg, som vi alle må tage til os, ikke mindst i en tid, hvor vi oplever en parallel i den ekstreme islamisme, der blot bringer død og undertrykkelse med sig. Det er i sådanne situationer, at vi må søge tilbage for ikke at begå de samme fejltrin, som nogle fra de tidligere generationer begik både under den tyske besættelse af Danmark og under den kolde krig.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i forbindelse med finansloven indgået en aftale om etableringen af et dansk forskningscenter, der har fokus på de militære trusler fra Østblokken og især på periodens modsætninger inden for politik, medier og kultur. Der har muldest talt været lidt kritik fra flere fronter, og det er formentlig også baggrunden for den debat, vi har her i dag.

I modsætning til den igangværende og tidligere forskning i emnet er sigtet med forskningscenterets konklusioner bl.a., at de skal rette sig imod den brede befolkning, hvilket jeg finder utrolig positivt. Vi kan blot se den store historiske interesse, der præger befolkningen, når det gælder f.eks. besættelsestiden. Jeg finder det vigtigt, at de konklusioner, hvad end de måtte ende med at være, bliver anvendt så bredt i den danske befolkning som overhovedet muligt.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi vægt på, at der er tale om et uafhængigt center, hvor medarbejderne naturligvis selv vælger kilder og metoder. Der er også i dag kritiske røster, som har forsøgt at så tvivl om den uafhængighed fra den politiske verden, hvilket jeg finder dybt besynderligt. Den mistillid og den mistro, der ligger i antydninger af, at konklusionen på det arbejde, der foreligger, allerede skulle været fundet, er ganske enkelt både uværdig og urimelig. Den mistillid og mistro er, som jeg ser det, faktisk det største politiske problem i denne sag og